

پاگىسى ئويدۇرۇپ چىقىشقا بولمايدۇ ھەققىي ئەھۋال يالغان سۆزنى بىتچىت قىلدۇ

□ قەشقەر ۋىلايىتى يەكەن ناھىيەسى يەكەن بازىرى يىپەك مەھەللىسى ئالتۇن مەسچىتىنىڭ خانىيى ئابدۇۋەلى ئابلىمىت

ماھارەت ئۆگىنىشكە تەشكىللەپ، ئۇلارنى تېخىمۇ ياخشى تۇرمۇش كەچۈرىدىغان قىلدى. ئۆگىنىش، تەربىيەلىنىش ئار- قىلىق، تەربىيەلەنگۈچىلەر ھەم دۆلەت ئورتاق تىل – يېزىقنى ئىشلىتىشنى ئۆگىنىۋالدى، قانۇن – نىزاملارنى ئويىدىن بىلىۋالدى، بىر – ئىككى ئەمەلىي قوللىنىشچان ماھارەت ئىدى. كىلىدى ھەم «زەھەرنى ھەيدەپ كېسەل داۋالاش» ئۇنۋىمىگە يەتتى، نۇرغۇن كىشى تەربىيەنى تاماملىغاندىن كېيىن ئىشقا ئورۇنلىشىپ كىرىمنى كۆپەيتىشنى ئىشقا ئاشۇردى.

بىر چوڭ ئانا ئۆز ئاغزى بىلەن ماڭا مۇنۇلارنى سۆزلەپ بەردى: «ئوغلۇم كەسپىي ماھارەت تەلىم – تەربىە يېنى تاماملىغاندىن كېيىن، پۈتۈنلەي ئۆزگەردى، ئىلگىرى مەن ئەتكەن ناماقى يېمەيتتى، ئۆيگىمۇ قايتمايتتى، يامان كە- شىلەرگە ئەگىشىپ نەمۇنەلەردە قاتراپ يۈرەتتى، يەنە چەت ئەلگە چىقىپ «غازات»قا قاتنىشمەن دەيتتى، ۋاپادارلىقىدىن سۆز ئېچىش تېخىمۇ مۇمكىن ئەمەس ئىدى. تەربىيەنى تاماە- لاپ قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، ھازىر خىزمەت تاپتى، مۇقىم كىرىمى بار بولدى، دائىم ماڭا يەيدىغان نەرسىلەرنى، كىيىم – كىچەكلەرنى ئېلىپ بېرىدۇ، ئۆي ئىشلىرىغا ياردەملىشىپ ئۇنى – بۇنى قىلىشىپ بېرىدۇ. مەن بالانىڭ ئىلگىرى دىنىي ئەسەبىيلىك ئىدىيەسىنىڭ زەھىرىگە ئۇچرىغانلىقىنى، ئەگەر ھۆكۈمەت ۋاقتىدا تەربىيەلەپ ئۆزگەرتىپ قۇتقۇزۇۋالمايغان بولسا، تېخىمۇ چوڭ خاتالىق ئۆتكۈزگەن ۋاقىتتا، ئائىلىمىزگە قايتۇرۇۋالغىلى بولمايدىغان زىيان كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغانلىق- نى چوڭقۇر ھېس قىلىپ يەتتىم. بۇلارنى گوپلىسامالا قاتتىق قورقۇپ كېتىمەن، ھۆكۈمەت ئۇنى ۋاقتىدا قۇتقۇزۇۋالدى، مەن ھەم بالام پارتىيە ۋە ھۆكۈمەتكە چىن قەلبىمىزدىن رەھمەت ئېيتىمىز. تەلىم – تەربىيە مەركىزى ياخشى».

مەن كۆز بويماچىلىق قىلغان، پاكىتنى بۇرمىلىغان، بىزنىڭ شىنجاڭدىكى كەسپىي ماھارەت تەلىم – تەربىيە مەرك- زىگە تۆھپەت قىلغان، قارا چاپلىغان ئامېرىكا قاتارلىق غەرب دۆلەتلىرىدىكى ئاشۇ يامان غەرىزدىكى كىشىلەرگە كەسپىي ماھارەت تەلىم – تەربىيە مەركىزى ئېچىلغاندىن باشلاپ، بىزنىڭ جەمئىيەت مۇھىتىمىزدا كۆرۈنەرلىك ئۆزگىرىش بول- مانلىقىنى، توغرا كەيىپاتنىڭ كۆتۈرۈلۈپ، ناچار كەيىپاتنىڭ ئا- جىزىغانلىقىنى، ھەر مىللەت ئاممىنىڭ دىنىي ئەسەبىيلىك ئىدىيە- سىگە ئائىلىق قارشى تۇرغانلىقىنى، مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقىنىڭ تېخى- مۇ چېچىغانلىقىنى، كۈنلىرىنىڭ تېخىمۇ ياخشى ئۆتۈۋاتقانلىقىنى، پۇقرالارنىڭ كەلگۈسىدىكى گۈزەل تۇرمۇشقا قارىتا ئۈمىدكە تول- مانلىقىنى ئۇنلۇك ئاۋازدا ئېيتىپاچقىمەن. ئۇيغۇرلاردا: «نىيىتنىڭ دۈرۈسى بولمىسا، كۆنۈك خاتىرجەم بولماس» دېگەن ماقال – ئەمەل بار. سىلەردىن: سىلەر شىنجاڭغا كېلىپ باققانىمۇ – يوق، شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت ئامما تېررورىزم كۈچلىرىنىڭ زىياد- كەشلىكىگە، دىنىي ئەسەبىيلىك ئىدىيەسىنىڭ زەھەرلىشىگە ئۇچرد- مان مەنزىرىنى ئۆز كۆزۇڭلار بىلەن كۆرگەنمۇ – يوق، كەسپىي ماھارەت تەلىم – تەربىيەسى ئېلىپ كەلگەن غايەت زور ئۆزگ- رىشلەرنى كۆرىدۇڭلارمۇ – يوق، دەپ سوراپ باققۇم بار. سىلەر- نىڭ شىنجاڭغا كېلىشىڭلارنى، كۆرۈپ بېقىشىڭلارنى، ئاساسى بار پاكىتلار ئارقىلىق بىر قىسىم مەسئۇلىيەتچان گەپ – سۆزلەرنى ئېلان قىلىشىڭلارنى ئۈمىد قىلىمەن، سىلەرنىڭ ئاساسسىز تۆھمەت قىلىش ۋە خالىغانچە قارا چاپلاشنى توختىتىشىڭلارنى قاتتىق ئاگاھلاندۇرىمەن.

تەلىم – تەربىيە مەركىزى ئېزىپ قالغان مېنى قايتا يېڭى ھاياتلىققا ئېرىشتۈردى

□ قاغىلىق ناھىيەسىدىكى تەربىيەنى تاماملىغان تەربىيەلەنگۈچى سۇبىنۇر مەمتىمىن

بولساممۇ، گەمما مېنىڭ دىنىي ئەسەبىيلىك ئىدىيە- سىگە ئېرىشىش تەلىپىم يەنىلا تەلۋىلەرچە ھەم قەتئىي بولدى، مەن دىنىي ئەسەبىيلىك ئىدىيەسى- نى يوشۇرۇنچە تەرغىب قىلىدىغان بىر قىسىم كە- تىبابلارنى ئوغرىلىقچە كۆرۈش بىلەن قانائەت قىلماي، بەلكى دىققەت نەزەرىمنى توغرا يۆتكە- دىم، قانچىلىغان كېچىلەردە، مەن ساقلىۋالغان دىنىي ئەسەبىيلىك ئىدىيەسىنى تەرغىب قىلىدىغان چېگرا سىرتىدىكى تور بېكەتلىرىنى تەكرار – تەكرار چەكتىم، زوراۋان مەنزىرە، قانلىق كۆرۈ- نۈش، مېنى ناھايىتى روھلاندۇردى.

دىنىي ئەسەبىيلىك ئىدىيەسىنى تېخىمۇ كەڭرى تارقىتىش ئۈچۈن، مەن كۆپلىگەن قانۇن- سىز تور سۇپىسىدا ھېسابات نومۇرىنى تىزىملى- تىپ، توردىن تەرەپ – تەرەپتىن مىلتىق ياساش، بومبا ياساشنى، زەربە بېرىشتىن قانداق قېچىش قاتارلىق ئۇچۇرلارنى يىغدىم ھەم يامان غەرىزدە تارقاتتىم، تور مېنىڭ «قانۇننىڭ سىرتىدىكى جاي»مىغا ئايلاندى. «كاپىر»لارنى يوقىتىش دىنىي ئەسەبىيلىك ئىدىيەسى مېنىڭ پۈتۈن كالا- لامنى ئىگىلەپ، قېنىم ۋە يىلىكىمگە سىغىپ كىردى.

دىنىي ئەسەبىيلىك ئىدىيەسىدە كاللام يۇ- يۇلغاندىن كېيىنكى مەن، تېخىمۇ رادىكالىشىپ كەتتىم. تۇرمۇشتا، ھەتتا، كىيىم – كېچەك، گىرىم بۇيۇملىرىغا ئوخشاش مۇشۇنداق يېمەكلىكتىن باشقا نەرسىلەرنى سېتىۋالغاندېمۇ، ئەگەر ئۆز مىلا- لىتىمىنىڭ كىرغانلىغىرى ياكى ئىسلام دۆلەتلىرىدە ئىشلەپچىقىرىلغان بولسا، مەن قەتئىي سېتىۋال- مەيم. شۇنداق بولۇپلا قالماي، مەن يەنە تونۇيد- دىغان كىشىلەرگە خەنزۇلار ئىشلەپچىقارغان تا- ۋارلارنى ماڭا ئوخشاش چەكلەشنى چېنىمىڭ با-

كەسپىي ماھارەت تەلىم – تەربىيەسى ئاۋامنى قۇتقۇزىدىغان ئەڭ زور ياخشى تەدبىر

□ قاراقاش ناھىيەسىنىڭ چىنباغ كوچا باشقارمىسى كوناشەھەر مەسچىتىنىڭ ئىمامى مەمەت مەمتىمىن

لىلىرىنى، سىياسىينى ۋە دىنىي بىلىملەرنى ئەستايىدىل ئۆگەنگەندىن كېيىن، مەن جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتىنىڭ پۇقراسى بولۇش سۈپىتىم بىلەن، جەزمەن قانۇن – ئىتىزىزغا بويسۇنۇش كېرەكلىكىنى، ھەر- قانداق دىن ۋە شەخسىنىڭ قانۇننىڭ قىزىل سىزىقى، تۆۋەن چېكىدىن ھالقىپ كەتسە بولمايدىغانلىقىنى سەگەكلىك بىلەن تونۇپ يەتتىم. مەن دۆلىتىمىزدە دىنىي ئېتىقادنىڭ ئەركىن ئىكەنلىكىنى، دىنغا ئېتى- قاد قىلىش – قىلماسلىقتا ئاممىنىڭ ئۆزىنىڭ دېگىنى ھېساب ئىكەنلىكىنى، ھەرگىزمۇ قانداقتۇر بىر دىنغا مەجبۇرىي ئېتىقاد قە- لىنىدۇرۇۋالمايدىغانلىقىنى تونۇپ يەتتىم. مەن ئىسلام دىنىنىڭ تەشەببۇس قىلىدىغى- نىنىڭ تىنىچلىق، كەڭ قورساقلىق ئىكەنلى- كىنى، ھەرگىزمۇ دىنىي ئەسەبىي كۈچلەر ئېيتقاندىكىدەك «غازات يولىدا شېپەت بولغانلار جەننەتكە كىرىدۇ» دېگەندەك بولمايدىغانلىقىنى تونۇپ يەتتىم.

داشۇنى پۈتكۈزگەندىن كېيىن، مەن يۇرتۇم قاراقاش ناھىيەسىگە قايتىپ دىنىي خادىم بولىدۇم، دەل شۇ ۋاقىتتا شىنجاڭ قانۇن بويىچە كەسپىي ماھارەت تەلىم – تەربىيە مەركىزى تەسىس قىلىپ، قانۇن بويىچە كەسپىي ماھارەت تەلىم – تەربىە يەنى قانات يايدۇردى. مەن بۇ تەدبىرنى چىن كۆڭلۈمدىن ھىمايە قىلىمەن، تەلىم – تەربىيە مەركىزى جىنايەت ئۆتكۈزۈش يولىغا مېڭىش ئالدىدا تۇرغان كىشىلەرنى قۇتقۇزۇپلا قالماي، يەنە تېخى ئۇلارنىڭ ئائىلىسىنى قۇتقۇزدى. بۇ تەدبىر ئارقىلىق دىنىي ئەسەبىيلىك ئىدىيەسى بىلەن يۇقۇم- لانغان كىشىلەر توپى دۆلەت ئورتاق تىل – يېزىقنى ئۆگىنىپ، قانۇن، قانۇن – نىزام- لارنى بىلىپ، ماھارەت ئىگىلەپ ھەم كار- خانا، زاۋۇتلاردا كىشقا ئورۇنلىشىپلا قالماي، تېخىمۇ مۇھىمى دىنىي ئەسەبىي- لىك ئىدىيەسىنىڭ كونتروللۇقى ۋە ئاسا- رىتىدىن قۇتۇلدى، زامانغا لايىق تۇر- مۇشقا قايتىپ كەلدى. ھازىر جەمئىيەت مۇقىم، تۇرمۇش باياشاتلاشتى، ياشلار يەنە ئۆيىدىن چىقىپ ئىشقا ئورۇنلىشىپ، ئىگىلىك تىكلدى، بىزنىڭ خوتەن، قارا- قاشقا كېلىپ ساياھەت قىلىدىغان كىشى- لەرمۇ بارا – بارا كۆپەيدىى. مېنىڭ بالە- لىق ۋاقتىمىدىكى ئەسلىمىم يەنە قايتىپ كەلدى، ئىلگىرىكى ناخشا – ئۇسسۇلغا ماھىر ، قىزغىن، مېھماندوست ئۇيغۇر مىللىتى يەنە قايتىپ كەلدى.

ھالبۇكى، ئامېرىكا، غەربتىكى يامان

تەلىم – تەربىيە مەركىزى ھاياتلىققا ئېرىشتۈردى

رىچە ئېيتتىم. گېپىمنى ئاڭلىمىسا، ئاياپ كۈلتۈر- ماي ئۇلار بىلەن ئالاقەمنى ئۇزدۇم. بىر قېتىم مېنىڭ بالىلىق چېغىمدىكى دوستۇم تۇغۇلغان كۆ- نىنى ئۆتكۈزمەكچى بولۇپ، مېنى يېغىدىن ئېچىل- مان «خوبا» رېستورانىدا يىغىلىپ تاماق يېيىشكە تەكلىپ قىلدى. مەن ئىشكىنى ئېچىپ كىرگەندە، ئۆيىدىكىلەرنىڭ بەزىلىرىنىڭ تاماكا چېكۈۋاتقانلى- قى، بەزىلىرىنىڭ ھاراق ئىچۈۋاتقانلىقىنى كۆردۇم، بۇلارنىڭ ھەممىسى، مېنىڭ غەزىپىمنى قوزغىدى، نەق مەيداندا ھاراق بوتۇلكىلىرىنى چېقۇۋەتتىم، ئۇلارنى قاتتىق ئەيىبلەنگەندىن كېيىن، ئاچچىقىمدا ئىشكىنى يېيىپ چىقىپ كەتتىم، بىر مەيدان ياخشى يىغىلىش مېنىڭ قالايمىقانلاشتۇرۇشۇم سەۋەبلىك كۆڭلىسىز ئاخىرلاشتى.

ئۇ چاغدا، بىرەر جايدا زوراۋانلىق، تېر- رورلۇق دېلوسى يۈزبەرگەنلىكىنى ئاڭلىساملا، مەن ئالايتەن سۇرۇشتۇرۇپ، ئاشۇ زوراۋانلار- نى «مىللىي قەھرىمان» دەپ قارايتتىم. كۈنىمىڭدا «1 – مارت» زوراۋانلىق، تېررورلۇق دېلوسى يۈزبەرگەندىن كېيىن، خەۋەردىن دېلو سادىر قىل- مانلارنىڭ ئىچىدە مەندىنمۇ كىچىك بىر ئۇيغۇر قىزىنىڭ بارلىقىنى ئۇقۇپ، ئۇ قىزنى «كۈلگەم» دەپ قاراپ، كۈنلەرنىڭ بىرىدە «كاپىر»لارغا جەڭ ئېلان قىلىشنى خىيال قىلىپ يۈردۈم.

ئۆيىدىكىلەرنىڭ نەسەپەت قىلىشى بىلەن

مەن ناھىيەلىك تەلىم – تەربىيە مەركىزىگە بېرىپ

ئۆگىنىشكە قاتناشتىم.

ئۆگىنىشتىن كىيىنكى دەسلەپكى ھەزگىلدە، مەن يەنىلا دىنىي قائىدىلەرلا ئۇيغۇرلار ئەمەل قىلىشقا تېگىشلىك بىردىنبىر مىزان دەپ قاراپ، تەربىيە- لەش – باشقۇرۇشقا ماسلاشمىدىم. سىنىپ مەسئۇ- لى ئوقۇتقۇچىمۇ، يېتەكچىمۇ ماڭا قايتا – قايتا

غەرەزلىك بىر قىسىم كىشىلەر كەسپىي ما-

ھارەت تەلىم – تەربىيەسىدە قولغا كەلتۈ-

رۈلگەن نەتىجە – ئۇنۋمى كۆرسىمۇ كۆر-

مەسىكە سېلىپ، بىزنىڭ مەكتىپىمىزنى

«جازا لاگېرى» دەپ قالايمىقان بىلىجىر-

لاپ، ئاق – قارىنى ئاستىن – ئۈستۈن

قىلىپ، يامان غەرىزدە بۇرمىلىدى، قارا

چاپلىدى. ئىلگىرى ئۇ يەردە تەربىيەلەن-

گەن كىشىلەردىن مۇشۇنداق ئەھۋال

بارمۇ؟ دەپ سوراپ بېقىڭ. مەن ئاشۇ

يامان غەرەزلىك كىشىلەرگە شۇنى دې-

مەكچىمەنكى، سىلەر ھەقىقەتەن ئاغزىڭ-

لارغا كەلگەننى جۈبۈلۈۋاتىسىلەر، دۇنيا-

دا قايسىبىر دۆلەت دىنىي ئەسەبىيلىك

ئىدىيەسى بىلەن يۇقۇملانغانلارغا، قا-

نۇنغا خىلاپ يېنىكرەك جىنايىتى بار ك-

شىلەرگە مۇشۇنداق كەڭ قورساقلىق

قىلغان ۋە ياردەم بەرگەن؟ قايسىبىر

دۆلەت يەنە ئۇلارنىڭ ئىشقا ئورۇنلى-

شىپ نامراتلىقتىن قۇتۇلۇشغا ياردەم

بەرگەن؟ يوق، پەقەت بىزنىڭ جۇڭگو

ھۆكۈمىتىلا مۇشۇنداق قىلالىدى.

ھازىر، بىزنىڭ بۇ يەردىكى ئىلگى-

رىكى كېسەك ئۆيلەر ئەمىن ئۆيلەرگە

ئۆزگەردى، پاتقاق يوللار ئاسفالت يول-

لارغا ئۆزگەردى، ئېشەك ھارۋىسىغا ئول-

تۇرۇش توكسىكلىقتا، پىكابقا ئولتۇرۇشقا

ئۆزگەردى، كۆل سۈيىنى سۇزۇلدۇرۇپ

ئىچىش تۇرۇبا سۈيىنى ئىچىشكە ئۆزگەر-

دى. ھۆكۈمەت يەنە ھەسچىتكە تەرەت

ئېلىش ئۆيى، سۇ چۈشۈرۈلىدىغان ھاجىت-

خانا سېلىپ بەردى، ھاۋا تەڭشىگۈچ، ئە-

چىدىغان سۇ ئۈسكۈنىسى، ئاياغ قاپلىما

ماشىنىسى قاتارلىق خەلققە قولاي ئۈسكۈ-

نلەرنى سەبىلەپ بەردى. كەنتتە يەسلى

قۇرۇلدى، 15 يىللىق ھەقسىز ما ئارىپ

يولغا قويۇلدى، ھەربىر ئاممىنىڭ داۋالى-

نىش سوغۇرتىسى بار بولدى، ھەر يىلى

يەنە ئومۇمىي خەلق سالامەتلىك تەكشۈر-

تۇشتىن بەھرىمەن بولاالايدۇ، پارتىيەنىڭ

سىياسىتى ياخشى. جۇڭگو كوممۇنىستىك

پارتىيەسى بىزنى بارغانسىرى ياخشى

كۈنگە ئېرىشتۈردى، بىز بارغانسىرى ئې-

رىدىشى تۇيغۇسى، بەخت تۇيغۇسى، بخە-

تەرلىك تۇيغۇسىغا ئىگە بولۇۋاتىمىز . ك-

مىكى بىزنىڭ گىتىپتاق، ئىناق، بەختلىك

تۇرمۇشىمىزغا بۇزغۇنچىلىق قىلىشقا غە-

رەزلىك ئۇرۇندىكەن، بىزنىڭ ئۇلۇغ

ۋەتىنىمىزنى پارچىلاشقا غەرەزلىك ئۇرۇ-

ندىكەن، بىز ھەر مىللەت ئامما قەتئىي

قارشى تۇرىمىز، ھەرگىز قوشۇلمايمىز!

مېنىڭ ئىسىمىم سۇبىنۇر مەمەتتىن، بۇ يىل 23 ياش، ئىلگىرى قاغىلىق ناھىيەلىك كەسپىي ما- ھارەت تەلىم – تەربىيە مەركىزىدە تەربىيەلەنگۇ- چى ئىدىم، ھازىر قاغىلىق ناھىيەسىدىكى بىر كار- خانىنىڭ ئىشچىسى. مېنىڭ ھېكايەمنى يەنىلا كىچىك ۋاقتىمدىن باشلاپ سۆزلەشكە توغرا كېل- دۇ.

ئۇ چاغلار مەن تېخى تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپتە ئوقۇۋاتاتتىم، مېنىڭ قوشام ئاينۇر ماڭا ئوغرىلىققا ئىككى پارچە كىتاب بەردى ھەم ماڭا ئاستانغا: «سۇبىنۇر، بۇ بىر قانچە كىتابنى ئاۋۋال كۆرۈپ بېقىڭ، چوقۇم ھاسىلاتقا ئېرىشەلەيسىز» دېدى. قىزىقىش ئىچىدە، مەن بۇ كىتابلارنى ئالدىم، كۆرۈۋېتىپ، بۇ كىتابلارنىڭ ئىلگىرى مەن كۆرگەن دەرىستىن سىرتقى كىتابلارغا تاما- مەن ئوخشىمايدىغانلىقىنى بايقاپ، ئەڭ دەسلەپتە- كى قىزىقىشتىن تەدرىجىي مەپتۇن بولدۇم. ئىككى – ئۈچ كۈندە بىر، ئاينۇر ماڭا كىتاب بېرەتتى، يەنە دائىم مېنى ئۆيىگە كېلىپ مۇڭدىشىشقا تەكلىپ قىلاتتى، ماڭا ئاتالمىش «دىنىي بىلىم- لەر»نى ئۆگىتەتتى.

ئاينۇر دائىم ماڭا: «جەننەت» ناھايىتى گۈزەل، خەلجەپ تۈگەتكىلى بولمايدىغان پۇل بار، يەپ تۈگەتكىلى بولمايدىغان مەزىزلىك تائام بار، كىيىپ تۈگەتكىلى بولمايدىغان چىرايلىق كە- يىمىلەر بار، مەخسۇس بىزنى كۈتىدىغان چاكارلار بار… سىز نېھىمى ئويلىسىڭىز، شۇ نەرسە بار، دېدى. مەن ئۇنىڭ دېگەن گېپىگە چوڭقۇر گىش- نىپ، كۇمانلاندىم، ھەم ئۇزۇمنىڭمۇ جەننەتكە كىرەلمىشىنى ئۈمىد قىلدىم.

ئوتتۇرا تېخنىكومغا ئىمتىھان بېرىپ ئۆتكەن-

دىن كېيىن، گەرچە ئۆيىدىن ۋاقىتلىق ئايرىلغان